

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε' Αριθ. 398

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου 1927

Ο ΚΟΣ ΔΗΜ. ΖΩΤΟΣ ΕΚ ΤΣΕΡΚΟΒΙΣΤΗΣ

Η χθесινή ημέρα ήτο ημέρα χαράς για τὰ Γιάννινα και για ὅλη τὴν Ἠπειρὸς τῶν τριῶν νομῶν Πρεβέζης, Ἀργεῖης, καὶ Ἰωαννίνων. Καὶ χαρὰς διπλῆς. Ἡ πρώτη γιατί έγιναν οἱ ἐκλογὲς τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἰωαννίνων καὶ ἔλαβε σάρκα καὶ ὅσι' αὐτὰ ὥρα καὶ ὠφέλιμος προσπάθεια καὶ ἡ δεύτερη γιατί εἰς κοινὰ τῆς τῶν νεαρῶν ἀλλὰ μεγάλου πατριώτην τὸν Δικηγόρον κ. Δημ. Ζῶτον διότι τὸν ἐφιλοξένησε, τὸν ἀκουσε μὴ ὥρα δλόκληρη νὰ ὁμιλῇ, ν' ἀγορεύῃ νὰ διδάσκῃ νὰ γοητεύῃ. Ἡ χθесινή ημέρα ἦταν ἡμέρα γιορτῆς γιὰ τὴν Ἠπειρὸς ἀπὸ τοῦ Ἀεροκρανίου μέχρι Πρεβέζης καὶ Καλαμπάκας καὶ δονήμασε ῥίγη ἰσθμὸς συγκινήσεως.

Ἀπὸ χθες μὴ σήμα πολὺπνευχη κυματίζει ἀπὸ τοὺς καθαρὸς Ἠπειρωτικούς αἰθέρας, χάρις εἰς τὰς προσπάθειάς, τὴν Ἠπειρωτικὴν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν ἐμπορικὴν ἀναγέννησιν καὶ τὴν ἐπαγγελματιοποιητικὴν προαγωγὴν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ἠπειρώτου κοινωνιολόγου κ. Δημ. Ζῶτον. Ποῖον τὸ νέον Ἠπειρωτικὸν ἔθνος δὲ εἴπωμεν εἰς ἄλλο ἄδρονμας. Σήμερον εἶναι ἄλλος ὁ σκοπὸς μας. Σήμερα προπαθούμεν νὰ περιγράψωμεν τὸν χθесινὸν Ἠπειρωτικὸν συνγερον:

Ἀπὸ τῆς πρώτης αἰδοῦ μετεβλήθησαν εἰς ἀνθρωποχειμάρρους καυλήγοντας εἰς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον, ὅπου ἐκφύγιζον τὸ Δίκαιον. Συμβούλιον τοῦ Ἐπιμελητηρίου. Καὶ περὶ τὴν 10 π. μ. ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνθρωποκείμενα ἐστράφησαν πρὸς τὸ θέατρον Εὐστρατιάδου ὅπου θὰ ὠμίλει ὁ κ. Ζῶτος ὁ ἐκ τῶν θερμοκρασιῶν πρῶτος τῶν νεῶν ἰδρυμάτων. Μητροπολίτης Στρατηγὸς Γεν. Διοικητῆς, δὲ καὶ Ἀρχαὶ εἰχον συγκεντρωθῇ καὶ δλόκληρα τὰ Γιάννινα διὰ ν' ἀκούσουν τὸν νεαρὸν κομφορονιστὴ.

Εἶπον ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς σημερινῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἐπιμελητηρίου οἱ κ. κ. Βέλλης καὶ Τζαβάρας Πρόεδροι τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ κατόπιν ἔδωκαν τὸν λόγον εἰς τὸν ἐπίτηδες προσκληθέντα ἐξ Ἀθηνῶν καλὸν ἀγορευτὴν καὶ διακεκριμένον Ἠπειρωτικὸν ἐπιστήμονα, ὅστις ἤρχει με ἀπαράμιλλον εὐφραδειαν, μεῦφος γλυκὺ καὶ τερπνόν, με ῥητορικὴν δεινότητα ἐκπλήττουσαν, με μεστὰ νοήματα καὶ γλαφυρότητα διαλεκτικὴν ἀναπτύσσοντα.

τὸ θέμα του

Τὴ μᾶς εἶπεν ὁ ἐμπνευσμένος ῥήτωρ: Ἀλλὰ καὶ τί δὲν μᾶς εἶπεν; Ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν ἦτο ὁ κυρίαρχός μας. Μᾶς ἐκάρφωσε εἰς τὰς θέσεις μας καὶ εἶχαμε κρεμασθῇ ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Δὲν ἦτο διάλεξις αὐτῆς. Ἡτο ἀριστοτεργημα ῥητορικῆς τέχνης ἦτο ἀποκάλυψις σοφίας. Μᾶς περιέβαλε μὲ τὴν εὐγλωττίαν του, ἡ ὁποία γνωρίζει νὰ σαγηνεύῃ μαζὴν του καὶ μὲ τὸν φανὸν τῆς ἱστορίας, μᾶς ἔφερε εἰς τὰ βάθη τῆς τῶν αἰώνων μᾶς ἔδειξε πῶς ἔξω οἱ πρότεροι ἀνθρώποι πᾶσι προτόγονοι σχέσεις τῶν πῶς κατέπιν ἀνεπτύχθησαν αἱ πᾶσι Ἐμπορικαὶ Ὁργανώσεις μᾶς ἐπῆγ: εἰς τοὺς κύκλους, ὅλων τῶν ἱστορικῶν ἐπὶ πᾶσι, εἰς τοὺς χεῖρους τῶν Ἀθηναίων τῶν Βαβυλωνίων, τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Φοινικῶν, τῶν Ἀχαιῶν Ἑλλήνων, τῶν Ρωμαίων καὶ τῶν Βυζαντινῶν, μᾶς ἔδειξε κατόπιν πῶς ἐξελόβησε τὸ Ἐπιμελητηρικὸν Δένδρον σὲ ὅλα τὰ σημερινὰ Κράτη εἰς τὰ ὅποια μᾶς ὡδήγησεν ἡ πρὸς ἡμᾶς χωριστὰ μᾶς ὁμιλήσει κατόπιν περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ θεσμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ περὶ τῆς ἐξελίξεώς του, τέλος δὲ μᾶς ἀπερρίθμησε τὰς ἀρμοδιότητας τοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἠπειρώτου καὶ μᾶς παρέστησεν ὅλον τὸν ὅποιον κέκληται καὶ διαδραματίζει τὸν νέον Δικαίον Δίκαιον Ἰδρυματὸς τὸ σὺμφερὸν τῆς Ἰδιωτικῆς καὶ ἐν γένει τῆς Ἠπειρωτικῆς Οἰκονομίας καὶ πρὸς τὴν καθόλου Ἠπειρωτικὴν ἀναγέννησιν. Αὐτὸ δὲν ἦτο λόγος. Ἡτο συμπερικυμωμένη ἰστορία, διδασκαλία, σοφία. Ὁρισμένως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξευρεθῇ καταλληλότερος ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν κ. Ζῶτον. Ὁ Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν δύναται νὰ καυχῶνται, διότι ἐκάλεισεν ὁ κ. Ζῶτον διὰ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἀναδιοργανώσῃ τὴν ἐν Ἠπείρῳ Οἰκονομικὴν Βουλὴν, ὅλα θὰ εἶναι τὸ Ἐπιμελητηριον. Ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῶν Ἀρχῶν καὶ τοῦ πλουσίου ἀεροκρανίου σφίγγομεν τὸ χεῖρ τοῦ κ. Ζῶτον συγχάρομεν τοὺς κ. κ. Βέλλην, Τζαβάραν κλπ. συνεργάτας διὰ τὴν χθесινήν Ἠπειρωτικὴν χαρὰν καὶ βροντοφωνοῦμεν.

Ἐφ' ὅσον ἡ Ἠπειρος γεννᾷ Ζῶτον, προῶριστα νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΔΗΣ

Βουλευτῆς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων

ΕΧΟΜΕΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἄρθρον τοῦ δικηγόρου κ. Δημ. Α. Ζῶτου.

Α.

Εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀλήθεια ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἀπόψεως, πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑστερεῖ εἰς καταπληκτικὸν βαθμὸν ὅλων τῶν Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς. Παντοῦ ἔχει κατανοηθῇ ἀπο μοκροῦ ποῖαν ἰσημισίαν ἔχει διὰ τὴν Οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν εὐμερίαν πάσης Χώρας ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ ἐγκυκλοπαιδικὴ συγχρόνως μόρφωσις τῶν ἀσχολομένων εἰς χειροτεχνικάς, βιομηχανικάς καὶ ἐν γένει ἐπαγγελματικάς ἐργασίας καὶ διὰ τοῦτο ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν τῶν οἱ Κυβερνῶντες πρὸς τὴν Ἐπαγγελματικὴν Ἐκπαίδευσιν.

Εἰς τὴν Γερμανίαν λειτουργοῦν παντὸς βαθμοῦ καὶ πολλῶν ειδικοτήτων τοιαῦται Σχολαὶ ἡμερησίου καὶ νυκτερινῆς. Εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας ὁ ἐργάτης, ὁ τεχνίτης, ὁ ἐπαγγελματίας εἰδικεύεται εἰς τὸ ἐπάγγελματον, τὸ ὅποιον θ' ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ συγχρόνως μορφώνεται καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶς καὶ καθίσταται χρήσιμος καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸ ἐπάγγελ-

μά του καὶ εἰς τὴν οἰκογενεὶάν του καὶ εἰς τὴν Πατρίδα του.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν ὁ ξενοδόχος εἶναι συγχρόνως καὶ ἐπιστήμων χάρις εἰς τὰς τελευταίας ξενοδοχειακάς Σχολὰς, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦν καὶ συνετέλεσαν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βιομηχανίας τῶν Ἑνῶν.

Ἡ Ἰταλία ἔχει μέγαν ἀριθμὸν τοιούτων Σχολῶν μέσων καὶ κατωτέρων καὶ ἰδία βιοτεχνικῶν, αἱ ὁποῖαι καταρτίζουν τεχνίτας, ἐπαγγελματίας καὶ ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι λόφ τῶν γνώσεών τῶν καυχῶνται διὰ τὰ ἐπαγγέλματά των.

Εἰς τὸ Βέλγιον καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἰς τὰ Σκανδιναυικὰ Κράτη καὶ εἰς τὴν Γαλίαν κλπ. Κράτη λειτουργοῦν Σχολαὶ εἰδικαί (Ecoles Professionnelles) μορφόνουσαι καὶ τεχνικῶς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶς, τοὺς ὑποδηματοποιούς, τοὺς ἀρτοποιούς, τοὺς κουρεῖς, τοὺς ζαχαροπλάστας, τοὺς ξενοδόχους, τοὺς ἐστιάτορας κλπ. ἐπαγγελματίας.

Ἡ Βουλγαρία δύναται νὰ καυχᾶται διὰ τὴν πρῶτον, τὴν ὁποῖαν ἐσημείωσεν ἰδίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τούτου πεδίου.

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ φίλου Τμηματάρχου τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Ἀναργ. Ἡλιάδου πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν (15-6-26) «Περὶ δημιουργίας τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι» καὶ αὐτῇ ἡ Ἀλβανία δὲν ὑστερεῖ εἰς προσπάθειάς διὰ τὴν ἰδρύσιν Ἐπαγγελματικῶν Τεχνικῶν Σχολῶν.

Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἀναγνώστης ἰδέαν τῆς σημαντικῆς προόδου, ἡ ὁποία ἔχει ἐπιτελεσθῇ ἔξω τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο, παραθέτω τὴν ἑξῆς Στατιστικὴν, τὴν ὁποῖαν λαμβάνω ἀπὸ τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας τεῦχος τοῦ 1926 «Περὶ δημιουργίας τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι».

Ἐν Γερμανίᾳ, Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ ἐπὶ 100 μαθητῶν οἱ 65 φοιτοῦν εἰς Πρακτικὰς Σχολὰς. Ἐν Γερμανίᾳ οἱ 55 ἐπὶ τοῖς 100 φοιτοῦν εἰς Σχολὰς Τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων καθαρῶς, οἱ ἄλλοι δὲ εἰς Ἐμπορικὰς, Γεωργικὰς, Δασικὰς κλπ. Ἐν Γαλλίᾳ οἱ 46 ἐπὶ τοῖς 100 εἰς καθαρὰς Τεχνικὰς Σχολὰς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ 51 ἐπὶ τοῖς 100.

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν φοιτοῦν ἐπὶ 100 μαθητῶν οἱ 70 εἰς Ἐπαγγελματικάς Τεχνικὰς Σχολὰς. Καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα; Σχεδὸν ἀγνώστους εἶναι ἡ τοιαύτη ἐκπαίδευσις. Βαθὺν σκοτὸς σκεπάζει τὸν Ἐπαγγελματικὸν κόσμον. Οἱ Κυβερνῶντες ἐφρόντισαν νὰ γεμίσουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ κλασσικὰς Σχολεῖα διὰ νὰ πάθωμεν ἀσφυξίαν γομφειοκρατικὴν. Διότι δυστυχῶς εἶναι κοινὸν μυστικόν, ὅτι τὸ ὄνειρον τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἀποφοίτων τῶν κλασσικῶν Σχολῶν εἶναι ἡ ἀπόκτη-

σις μιᾶς θέσεως γραφέως.

Ἡ ὑπερπαραγωγή τῶν Γυμνασίου-παιδῶν συνετέλεσεν ὄχι ὀλίγον εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Ἑλληνικῆς ἀργομισθίας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τῶσον ἀγῶνι συνειδήσεως τοῦ ὑπαλλήλικου. Δὲν πρόκειται, βέβαια, περὶ τῶν ἐπαινετῶν ἐξαιρέσεων, διότι ὁμολογουμένως ὁ ὑπαλλήλικός μας κλάδος ἔχει εἰς τοὺς κόλπους του ἀξίας, αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο νὰ τιμήσουν τὴν ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν καὶ τοῦ πλείον προσηγόμενοι εἰς θετικότητα, νοῦν, ἀξιοπρέπειαν καὶ ἐντιμότητα ξένου Κράτους.

Β.

Ἀπαρχὴν εἰς τὴν παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης κατευθύνσεως, ἦν ἡ κολλούθησις τὸ ἑλληνικὸν Κράτος, ἐπηρεασθὲν ἀναμφιβόλως ἐπὶ τοῦ ἐπικρατήσαντος κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα πνεύματος τοῦ κλασσικισμοῦ, ἐσημείωσεν ἡ ἰδρύσις τῶσον τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου διὰ τὴν παροχὴν Ἀνωτάτης Τεχνικῆς ἐκπαίδευσως καὶ ἡ λειτουργία εὐαριθμῶν τινῶν εἰδικῶν Σχολείων πρακτικῆς μορφώσεως καὶ ἰδία Ἐμπορικῶν.

Ἡ συστηματικὴ ὁμοσχευομένη προσπάθεια πρὸς μεταβολὴν τῆς κατεύθυνσεως Ἐκπαιδευτικῆς πολιτικῆς καὶ δημιουργία καὶ ἐν Ἑλλάδι πρακτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀρχεται ἀπὸ τοῦ 1911, ὁπότε ἰδρύθη καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, τοῦ ὁποῦ σκοπὸς ἐτέθη ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας.

Τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, διχασθὲν κατόπιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπ' ἑνὸς, καὶ Γεωργίας ἀπ' ἑτέρου, κατάρθωσε νὰ ἰδρύσῃ ἐμπορικὰς τὸ πρώτον, Ἀνωτάτας καὶ Μέσας, Γεωργικὰς καὶ Δασολογικὰς καὶ λοιπὰς εἰδικὰς Σχολὰς τὸ δεύτερον.

Πολὺ ὁμως ἀπέχομεν ὑπο τοῦ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐδημιουργήθη πρακτικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι. Διότι στεροῦ μεθὰ πρακτικῶν Τεχνικῶν ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν, τῶσον Μέσων, ὅσον καὶ Κατωτέρων. Ὑποχῶς ὅτι κατενοήθη, ἔστι καὶ ἀγῶν, ἡ ἐλλείψις αὐτῆς καὶ οἱ ἀρμόδιοι ἤρχισαν νὰ προσέχουν εἰς τὰς αἰτήσεις καὶ ὑποδείξεις τῶν Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐπαγγελματικῶν ἰδρυμάτων περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς δημιουργίας καὶ ἐν Ἑλλάδι τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Καὶ τὸ μεγαλύτερον εὐτύχημα εἶναι, ὅτι εὐγενεῖς καὶ ὑπέρσοι Ἕλληνες, ἀγαπήσαντες τὴν Πατρίδα καὶ μὴ λησμονήσαντες αὐτὴν οὐ καὶ κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου, ἀφῆσαν καὶ πρὸς δυνάμειν νὰ ἀποτελέσουν τὸ θεμελίον τοῦ μεγάλου Ἐκπαιδευτικοῦ Οἰκοδομήματος, τὸ ὅποιον θὰ δυνηθῇ νὰ λαμπρὸν φῶς του νὰ φωτίσῃ τοὺς Ἕλληνας ἐργαζομένους.

Ὁ ἀειμνήτος Βασ. Σιβιτανίδης ἀφῆκεν 100 περίπου ἑκατομμύριον ὁ Τριάντης ὑπὲρ τὰ 12 ἑκατομμύρια. Τὰ πρὸς ταῦτα θὰ χρησιμεύσῃ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
“Ετησία Συνδρομή”

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

τώρα διά την ίδρυσιν “Επαγγελμα-
τικών Σχολών εις Αθήνας, Πειραι-
α καὶ Πάτρας. “Εκانونίσθησαν μά-
λιστα τὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Σιβιτα-
νιδείου Σχολῆς Τεχνῶ καὶ “Επαγγελ-
μάτων διά τοῦ Διατάγματος τῆς 2-ης
“Ιουλίου 1926.

“Η ἀπαρχὴ αὕτη δὲν πρέπει νὰ σταμα-
τήσῃ. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ
φειλομένην νὰ ἐργασθῶμεν καὶ ἡ
διοχὶ Βουλευταὶ, ὁ Τόπος, αἱ “Εμ-
πορικαὶ καὶ “Επαγγελματικαὶ “Οργανώ-
σεις,

Με μεγάλη μου χαρὰν ἔλαβον γνῶ-
σιν τῶν προτάσεων τοῦ Σεβαστοῦ
μου κ. Σπ. Χασιώτη εἰς τὸ “Ανώτατον
Γεωργικὸν Συμβούλιον περὶ τῆς ἀνα-
πτύξεως τῆς Γεωργικῆς. “Εκπαιδεύ-
σεως καὶ τῆς ἐπεκτάσεώς τῆς εἰς καθὲ
“Ελληνικὴν γωνίαν. Τοιαῦται προ-
τάσεις πρέπει ν’ ἀκουσθῶσιν καὶ διὰ
τὴν ἀνάπτυξιν τῆς “Επαγγελματικῆς
“Εκπαιδεύσεως. Καλὴ ἡ Γραμματικὴ
Χρήσιμον τὸ Συντακτικόν, ἀλλὰ σὴ
μερὸν προεξέχει ἡ ἀνάγκη τῆς πρακ-
τικῆς μορφώσεως, ἀφοῦ ἔχομεν Γραμ-
ματισμένους μὲ τὴν κατάλληλον διὰ
τὴν περιστάσιν ἐννοίαν τῆς λέξεως
εἰς τὴν ἑλλάδα περισσοτέρους τῶν ἀπαι-
τούμενων. “Πλημύρησεν ἡ ἑλλάς
ἀπὸ “Ιατροῦς, Δικηγόρους κλπ. ἐπισ-
τήμονας καὶ ἀπὸ θεσιθῆρας Γυμνα-
σιόπαιδας. “Νῦν οἱ ἐργαζόμενοι καὶ
παράγοντες, οἱ “Υπάλληλοι, οἱ τεχ-
νίται, οἱ Βιοτέχναι, οἱ “Επαγγελμα-
ταὶ πλέουν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀμα-
θείας καὶ αἰσθάνονται ἐντροπὴν δια-
τὶ νὰ τὸ κρύψωμεν; διότι εὐρίσκον-
ται εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον τῶν
Γραμματισμένων.

Καὶ ὁμῶς δύναται καὶ νὰ εἶναι
χειρόνακτες ἐργαζόμενοι καὶ γραμ-
ματισμένοι. Καὶ τοῦτο θὰ ἐπιτευ-
χθῇ διὰ τῆς δημιουργίας “Επαγγελ-
ματικῆς Τεχνικῆς “Εκπαιδεύσεως ἐν
“Ελλάδι.

“Η “Ηπειρος φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ
υστερήσῃ εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο.
ἔχει τόσους τίτλους, ὥστε νὰ δικαι-
οῦται ν’ ἀπαιτήσῃ τὴν ἰδρυσιν ἐπαγ-
γγελματικῶν Σχολῶν καὶ εἰς τὴν
περιφέρειαν τῆς ὅπου ἦνθισαν εἰς τὸ
ἐγγὺς καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν
αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπαγγέλματα.
Αἱ Σχολαὶ αὗται ἐργαζόμεναι παρὰ-
λήλως πρὸς τὰ “Αγροτικὰ “Ορφανο-
τροφεῖα καὶ τὰ λοιπὰ “Μορφωτικὰ
“Ιδρύματα, (τὰ ὅποια γέννησεν καὶ
ἐνέπτυξεν ἡ εὐεργετικὴ πνοὴ τοῦ
Δεσπότη μὲ τὰ μεγάλα ἀνθρωπιστι-
κὰ ἰδανικὰ τοῦ ἀφιερῶσαντος τὴν
ζωὴν του διὰ τὴν πραγματοποιήσιν
τοῦ ὀνείρου ὅλων μας, τὸ ὅποion
λέγεται “Ηπειρωτικὸν μεγαλεῖον τοῦ
Σεβασμιωτάτου “Ιωαννίνων κ. Σπυρί-
δωνος) τὴν Τυροκομικὴν Σχολὴν
ἐὰν βέβαια γίνῃ πραγματικὴ Σχολὴ
καὶ ὄχι κατ’ ὄνομα μόνον καὶ τὰς ἄλ-
λας εἰδικὰς Γεωργικὰς Σχολὰς, θὰ
περιορίσουν τὸ κύμα τῆς ἀγόνου ὑ-
περπαραγωγῆς Γραμματισμένων θε-
ωρούντων ὄνειδος τὴν ἔξω ἐνός

σκοτισμένου Γραφείου ἐργασίαν καὶ
θὰ μὰς παραδώσιν νέους ζωντανούς
μὲ θετικὸν πνεῦμα, μὲ ἐγκυκλοπαιδι-
κὴν μόρφωσιν, μὲ ἐρωτα πρὸς ἐργα-
σίαν τῶν καὶ μέ ὥραϊα ἰδανικὰ.

Καλὴ ἡ κλασσικὴ ἐκπαίδευσις,
ἀλλὰ ἡ “Εθνικὴ μας Οἰκονομία θὰ
προσθῇ καὶ ἡ ἑλλάς μας θὰ εὐμε-
ρῇσι πρῶτον διὰ τῆς παραγωγικῆς
ἐργασίας τοῦ μορφωμένου Γεωργοῦ
τοῦ ἐμπόρου, τοῦ ἐπαγγελματίου, τοῦ
βιοτέχνου, τοῦ ὑπαλλήλου καὶ κατό-
πιν διὰ τοῦ γεροντίου καὶ τῶν Συν-
τακτικῶν κανόνων.

Δὲν ἀρκεῖ ἡ κλασσικὴ ἐκπαίδευσις
διὰ ν’ ἀπολαύσωμεν τὰ δῶρα τοῦ πο-
λιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου. “Απαιτεῖ-
ται καὶ ἐργασία παραγωγικὴ.

“Ιδοὺ διατὶ ὀφείλομεν νὰ δημιουργή-
σωμεν Τεχνικὴν Πρακτικὴν “Εκ-
παίδευσιν ἐν “Ελλάδι.

ΔΗΜ. Α. ΖΩΤΟΣ

“Αναπτύξας παρὰ τὸς εἶδους

Στοῦ Ράδου

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

“Ο “Οφθαλμίατρος κ. “Α-
γγάντης δέχεται ὡς πάντοτε
ὁδὸς Λαδωνῆς 17.

“Αφίξεις

— “Αφίκετο ἐξ Αθηνῶν ὁ τέως ἐν Πα-
ρισίσις Πρέσβης τῆς “Ελλάδος κ. “Αλ. Κ.
Καραπάνος, καὶ ἐπισκεφθεὶς τὴν Λαδω-
δέστρεψεν εἰς “Αργαῖν.

— “Αφίκετο τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν
23 τρέχοντος ἐκ Πειραιῶς ὁ αὐτόθι ἔγκρι-
τος, δικηγόρος, Διευθυντὴς τοῦ ἐν τῇ πό-
λει ταύτῃ “Εμπορικοῦ “Επιμελητηρίου κ.
Δημ. Ζώτος, ἐκ Τσεροχόβιτης τῶν Κουρέν-
των, προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα “Εμ-
πορικοῦ καὶ “Επαγγελματικοῦ Κόσμου πρὸς
ἰδρυσιν καὶ ἐνταῦθα “Εμπορικοῦ καὶ “Ε-
παγγελματικοῦ “Επιμελητηρίου.

— “Αφίκετο ἐκ Κονίτης δι’ ἐμπορικὰς
τῶν ὑποθέσεως ὁ τέως ὑποψήφιος βουλευ-
τῆς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος κ. Λάμπρ.
Λαμπρίδης, ὃν μετὰ χαρᾶς ἐπανεῖδον οἱ
πολυπληθεῖς ἐνταῦθα φίλοι του καὶ πε-
ταί του, καὶ ἐτανακίμνται σήμερον εἰς
τὰ ἴδια.

— “Αφίκετο ἐκ Γούστερο τῆς “Αμερικῆς
ὁ κ. Μάνθος “Ιωάννου ἀφοῦ ἐξηγόρασε
τὰς στρατιωτικὰς του ὑποχρεώσεις, ἀνεχώ-
ρησεν εἰς τὸ χωρίον του Πόβλαν τῶν Φι-
λιππῶν.

— “Αφίκετο ἐξ Αθηνῶν ὁ ἐπὶ πολὺ ἐτη
ἐκεῖ ἐντίμως καὶ εὐδοκίμως ἐργαζόμενος
κ. Δημ. Πρασσιδης ἐκ τῆς γνωστῆς Ζι-
τωτικῆς Οἰκογενείας τῶν Πρασσιῶν,
ἔφερε μίλιστα καὶ δύο τέκνα του ἵνα γνω-
ρίσουν διὰ πρώτην φορὰν τὴν ξακουσμέ-
νην Ζίτσαν.

— “Αφίκετο ἐπίσης ἐκ Πόβλας ὁ κ. Φωτ.
“Αναστασόπουλος καὶ ἐπαναρχίζει τὰς
ζυγαρωπλαστικὰς του ἐργασίας μὲ κέντρον
τὸ ἐπ’ ἀριθ’ 28 κατ’ ὅστημα του ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ “Αβέρωφ.

— “Αφίκετο ἐκ Πειραιῶς ὁ γηραιὸς ἀρ-
τοποιὸς κ. Θεόδωρος Μουσταῆς καὶ ἀνε-
χώρησεν διὰ τὸ χωρίον του Ριζοῦ.

— “Αφίκετο ἐκ Πόβλας καὶ ἀνεχώρησεν
εἰς Μπάγλαν ὁ Κος Θεόδωρος Παπαγι-
κάς μετὰ τῆς ἀξιότιμου Κυρίας του καὶ
γυναικαδέλφου του ὁποῦθεν ἐπιστρέφουν
σήμερον καὶ ἀναχωροῦν τὴν ἐρχομένην
Τετάρτην διὰ Μιαμί τῆς “Αμερικῆς.

— “Αφίκετο ἐκ Κουρέντων ὁ ἐκ τῶν προ-
κρίτων τῆς κομποπόλεως ταύτης κ. Μιχὸς
Ράδος.

Ξυριστικαὶ μηχαναὶ καὶ λάμες Ζίλετ

Στοῦ Ράδου

“Αναχωρήσεις

— “Ανεχώρησεν τὸ παρελθὸν Σάββα-
τον εἰς Αθήνας μετὰ τῆς ἀξιότιμου
συζύγου του καὶ τῶν τέκνων του ὁ τέως
Διοικητὴς τῆς “Ανεξαρτήτου Μεραρχίας
“Ηπειροῦ Στρατηγὸς κ. Δημοσθ. Διαλέτης
τὸν ὅποion μετὰ μεγίστης λύπης ἀναχω-
ροῦνται ὁ ἐν “Ηπείρῳ Στρατὸς, ὡς διοικη-
τὴν γενναῖον ἀσθερὸν, δίκαιον καὶ ἀγα-
θητότατον.

“Η πόλις τῶν “Ιωαννίνων θ’ ἀναμνη-
σκαί ἐπὶ μακρὸν τοῦ ἐντίμου τοῦτου
Στρατιώτου, τοῦ μηδέποτε γνωρίζαντος
πολιτικὰ Κόμματα, στρατιωτικὰ, πρωτό-
κολλα, καὶ κινήματα, ἀλλὰ μόνον τὸ κα-
θῆκον καὶ τὴν πρὸς τὴν Πανρίδα ἀγαπῆν.

“Ωρα τὴν καλὴν ὡς καὶ τὸν καλὴν.
— “Ανεχώρησεν εἰς τὴν ἐν Λαωνιδίῳ
θέσιν τον ὁ ἑμέγας “Ηπειρωτὴς Γυμνασι-
άρχης κ. Γεώρ. Καλλοῦδης μὴ κατορθώσας
εἰς τῆς μεταθέσεως του ἐνταῦθα.

Προερχόμενος ἐκ Παιωνίου, ἀνεχώρη-
σεν εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τῶν τέκνων ὁ
κ. Σωκράτης Τζόβας, ἐνθα εἶναι ἀριστὶ
ἐγκατεστημένος.

Ραπτομηχαναὶ Νάουμαν

Στοῦ Ράδου

Εὐχαριστήριον

“Ο στρατηγὸς κ. Διαλέτης, μὰς ἀπέστει-
λε τὴν κατωτέρω ἀποχαιρετητήριον ἐπισ-
τολήν ἣν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

“Αναχωρῶν ἐκ τῆς ἀγαπητῆς μου “Ηπεί-
ρου θεωρῶ ὑποχρεῶσιν νὰ ἐκφράσω τὰς
τὰς θερμὰς μου εὐχαριστίας εἰς τὴν εὐγε-
νὴ κοινωνίαν τῶν “Ιωαννίνων καὶ τῆς λοι-
πῆς “Ηπειροῦ διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀγά-
πην δι’ ὧν με περιέβαλε καὶ διὰ τὴν πο-
λύτιμον καὶ πατριωτικὴν συνδρομήν ἣν εἰς
τὴν ὑποσχέσιν μου παρέσχεν.

Παρακαλοῦνται οἱ γνωρίζοντες ποῦ
εὐρίσκεται ὁ ἐξ “Ικονίου Εὐστάθιος “Αβ-
ραμίδης, φαρμακοποιὸς, νὰ μὰς τὸ ἀνα-
γγεῖλουν, ἵνα ἀλροφωρήσωμεν τὴν ἐν
Κερκύρα πρόσφυγαν μητέρα του Μαρίας.

Φίλμ καὶ Φιλμπακ Πατέ

Στοῦ Ράδου

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

“Αθῆναι 25. Τὰ περὶ κινήσεων παγκυλικῶν
μωραὶ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ φανή
σώζει τὴν “Ελλάδα ἀπὸ τὴν Δικτατορίαν! Δι’ αὐτὸ
διετάρχη ἡ ἐκτόπισις τῶν ὑποστρατήγου Σπυρίδων
“Ιωσήφ Κονδούρου, ὑπουργῶν ἐπὶ Παγκαλοκρα-
Βαλσαμάκη καὶ Καρακούφα ἀντισυνταγματάρχων,
ναγοπούλου καὶ Παπαχριστοδοῦλου ταγματάρχων,
Λιολέξη ὑποναυάρχου Βαλσακή καὶ Ζερλὴ ἀξιωμα-
τοῦ Ναυτικοῦ, Μαυροματῆ λοχίου, καὶ “Αναγνωστῆ
Κρητὸς ὀπλαρχηγοῦ. Ἐκτός τούτων καὶ ὁ Στρατῆς
Τοιρογιάννης ἐτοιμάζει κατάλογον ἐκτοπιστέων ἐκ-
ματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποτάκτων.

Οἱ κερδίσαντες ἀριθμοὶ τοῦ λαδείου

40747 ο. 400 χιλιάδας, 75287 Δρ. 80 χιλ. 86758 Δρ. 40 χιλ. 36341 Δρ. 30
41038 Δρ. 20 χιλ. 77838, 31148, 71315, 68828, 77054, 7518, 91422, 25642
καὶ 63054 ἀνὰ 8 χιλιάδας

Γ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ

«ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ»
Μητροπόλεως 1: Πλά-
τάματος

“Ηλέφ. Νέον 1-

Οικίας, Μέγαρο, “Επιχειρήσεις,
καὶ Κτήματα, Κήπους, Οἰκοδομὰς, Ζυνοικισμὸν,
στάσια κ. λ. π. παντὸς ἐκ-
πανταχοῦ ἔχω πρὸς πόλιν
κίσιςιν.

“Ανεῖα παρέχω καὶ
Ζητήσατε δι’ ὅς χρεὶ-
τὴν μεγαλυτέραν ποιότητα

Τὸ “Ελβετικὸν γλ-
ΜΠΕΜΠΕ

περιέχον ὅλην του τῆς
μαν, κατέστη ἡ μου-
τροφή διὰ τὰ μικρὰ π

Χαρτιά
Τετράδια
Μολύβια
Πέννες
Κονδυλοφόροι
Αβάκια

καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ σπ-
εἶδη εἰς τιμὰς εὐθύνου-
εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖο

ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

“Εναντι τοῦ Ταχυδρομείου
ΙΩΑΝΝΙΝΑ